

tertio, & seqq. Illudque ampliatur, vt procedat, etiam si filij sine rini præfentes stipulationi: quia censentur etiam vocati ordine successiuo post mortem. Castrensi. consilio 159. libro secundo. Peregrin. de fideicommissi. articulo 17. numero 25. Maxime quando pater stipulatur sibi, & filio in potestate constituto: quic-

quid secus sit in eo, qui erat sui iuris. Nam tunc à principio emphyteusis tam filio, quam patri quaesita esset. Imola in l. Gallus 29. §. primo. ff. de liber. & posthum. hæredibus institut. Burfatus consilio 67. numero quinto, libro 1. Gratian. d. cap. 347. numero 3. & 4. Harprec.

QVÆSTIO XXXVI.

SVMARIA.

Ex Claro.

- 1 Nepos ex filia femina an succedat in emphyteusi concessa vsque in tertiam generationem.
- 2 Et an filius masculus ex filia femina admittatur ad emphyteusin concessam pro se, & filijs masculis, vel pro se, & descendē-

tibus virilis sexus.

Ex Additionibus.

- 1 Num emphyteusis mihi, & meis filijs concessa, etiam nepotibus meis tributa videatur.
- 2 Filij appellatione etiam nepos comprehenditur, tum in fauorabilibus, tum in odiosis.
- 3 Vnum idemque dicitur, quicquid per rerum naturam continue procedit.
- 4 Interpretatio Nonnulla 7. c. 3. in principio.

ADDITIONES.

Quod quis acceperit emphyteusin pro se, & filijs, &c. Ad denda hoc loco ista quaestio est: an emphyteusis mihi, & meis filijs concessa, etiam nepotibus meis tributa videatur? Et sane non defuit, qui existimant, emphyteusin isto modo mihi concessam, ad nepotes meos non deuolui, sed morte mea, meorumque filiorum penitus extingui. Salicetus in l. secunda, numero nono, & Iason numero 191. C. de iur. Emphyteut. & Do. Collega Boccr. claff. 2. disput. 14. thes. 77. edit. 2. Verum contrariam ego sententiam benigniorem, atque probabiliorē esse reor, per l. iusta. 201. & l. liberorum. 220. §. primo, & §. vltim. ff. de verborum sign. vbi expresse dicitur, filij appellatiōe etiam nepotem comprehendendi. Idque obtinet non in fauorabilibus tantum sed & in odiosis, l. filius. 14. ff. ad S. C. Maced. l. Senatusconsulto, 59. ff. de ritu nupt. etiam si in contractu verbis defertis dictum sit, vt Titius, & qui ex corpore eius descendunt, succedant, per ea, quæ eleganter tradit

QVÆST. XXXVI.

Quero, concessa est alicui emphyteusi vsque in tertiam generationem, nūquid in ea succedet nepos ex filia femina? Respond. quod sic. Ita consuluit D. Marian. Socin. senior in quodam suo consilio, quod arbitror non esse impressum, vbi attestatur, banc esse communem opin. quem refert, & sequitur Corn. cons. 219. in litter. G. libro secundo, & cum hac sententia ego quoque transiit, ubi verba inuestiturae essent apta comprehendere feminas, sicut masculos. Sed si emphyteusis esset concessa pro se, & filijs, & nepotibus masculis vsque in tertiam generationem, crederem hoc casu non comprehendendi nepotem masculum ex filia femina. Nam vbiunque aliquid conceditur pro descendētib; masculis,

Baldus in lege prima, post principium, Codic. de conditionibus insert. vbi ita scribit: Filiorum appellatione nepotes continentur, licet mentio fuerit facta de filijs, ex suo corpore natis. Nam verificatur in nepotibus: quia in eis est sanguinis continuatio; & vnū idemque dicitur, quicquid per rerum naturam continue procedit. Baldus referunt, & sequuntur Ioannes Caphalus consilio 262. numero septimo, ad finem, & Decianus consilio nono, numero octauo, & nono, vol. 2. Neque refert Nouella 7. cap. 3. in princ. vbi cū & filiorum, & nepotū fiat mentio: videtur dicendum, appellatione filiorum, nepotes non contineri. Alias siquidem frustra Imperator expressisset nepotes: cum filiorum appellatione veniret. Hoc, inquam, non refertur: quia ob id solū nepotum; mentio ibi expressa est, vt hæc verba (in duobus eiusdem personæ hæredibus) explicarentur, adeoque indicaretur, de duabus generationib; quarum prima sit filiorum altera nepotum, actum fuisse. Cetera, quæ huic sententiæ apponuntur, referuntur in §. adeo autem. 3. nu. 389. & seq. Instit. de loc. & conduct. Harpr.

QVÆSTIO XXXVII.

SVMARIA.

Ex Claro.

- 1 Emphyteusis concessa pro se, & filijs, nūquid transeat ad ipsos filios, etiam si non sint hæredes patris.
- 2 Et quid si sit concessa pro filijs, & hæredibus

- 3 Et quid si repudiet patris hæreditatem, an possint retinere emphyteusin.
- 4 Et quid si concessa sit simpliciter vsque in tertiam, vel quartam generationem.

Ex Additionibus.

- 1 Nūquid emphyteusis concessa pro se, & filijs, transeat ad ipsos filios, etiam si non sint hæredes patris.
- 2 Et quid, si concessa sit pro se, & filijs, & hæredibus.

ADDI-

ADDITIONES.

QVÆST. XXXVII.

Tercio dic. Adde, vt per Rimin. Jun. consilio 395. nu. 23. 24. Giach. b. Simpliciter, & absolute pro se, & filijs. Quando emphyteusis concessa est simpliciter pro se, & filijs tunc certum est, filios succedere, etiam si non sint hæredes patris: quando vero concessa est pro se & filijs, & hæredibus: tunc necesse est, vt filij, si in emphyteusi succedere volūt, etiam sint hæredes. Ita post Clarum nostrum, & ab eo cumulatōs hic, sentit Alexander Trentacinq. quius, var. resolut. lib. 3. resolut. 3. de iur. emphyt. numero septimo, & octauo. Harprec.

Vero, nūquid Emphyteusis accepta pro se, & filijs transeat ad ipsos filios, etiam si non sint hæredes patris? Respondeo, aliqui distinguūt inter emphyteusin ecclesiasticam, & emphyteusin concessam à priuato, vt scilicet ista, quæ de sui natura transeat etiam ad extraneos hæredes, censetur concessa filijs, vt filijs, non autem vt hæredibus. Et hanc opinionem dicit esse communem, Alexan. consilio 329. numero secundo, libro quinto. Tu dic, quod aut emphyteusis est concessa simpliciter, & absolute pro se, et filijs, nulla hæredum mentione facta, & tunc indistincte tenendum est, quod transeat ad filios, etiam si non sint hæredes patris, prout etiam indistincte ita dicit Bartol. in d. l. vi iuris. iurandi. §. si liberi. numero 4. ff. de oper. libert. & est communis opin. vt dicit Alexand. consilio octauo, numero primo libro tertio, & consilio 119. numero quarto, libro quinto, quem refert Ias. in l. quod dicitur numero 29. ff. de verborū obligat. & Ioan. Dilect. de arte testandi, tit. II. caut. IO. post numerum primum, & Ruin. consil. 43. numero quar-

to, libro primo, & consilio 169. numero septimo, eodem volumine. Curt. iun. consilio 78. numero tertio, & seq. Didac. libro secundo resol. capitulo decimo octauo, post numer. secundum, vers. quinta conclusio. Et licet multi ex præallegatis Doctor. loqui videantur in emphyteusi Ecclesiastica: ego tamen in hoc nullam facio differentiam, an talis emphyteusis sit concessa ab Ecclesia, vel à priuato, vt latè dixi infra libro 7. S. Filijs, in illa quaest. an in dubio pater præsumatur stipulari filijs, vt filijs, an autem filijs, vt hæredibus. Aut vero est concessa pro se, & filijs, & hæredibus, & tunc non transit ad ipsos filios, nisi etiam sint hæredes: & sic vtraque qualitas requiritur, scilicet, quod sint filij, & quod sint hæredes. Ita tenent Bar. in d. §. si liberi, numero quarto, & est communis opinio, vt dicit Alexad. cons. 128. post numer. 6. vers. Et illa verba. libr. 1. quem refert Sigismund. cons. 1. feud. post num. 60. Iason in l. si non sortem. §. libertus, numero 35. ff. de condiç. indeb. & cons. 57. colum. 1. libr. primo. Et pariter hoc casu nulla est faciendā differentia, an emphyteusis sit concessa ab ecclesia, an autem à priuato, iuxta communem omnium interpretationem, vt ait Didac. lib. 2. resol. cap. 18. num. 3.

Ex hac conclusione infertur, quod in primo casu, scilicet quando emphyteusis est concessa simpliciter pro se, et filijs, licet filij repudiet hæreditatem patris, poterunt nihilominus succedere in emphyteusi. Ita tenent communiter Doctor. vt ait Salyc. in Auth. vnde si parens, numero quinto. C. de inof. testam. quem refert Alexand. in l. quod dicitur, post numerum 19. col. 15. versic. Illud tamen intelligas. Hanc etiam conclusionem dicit esse communem Iason in l. 2. numero 188. C. de iure emphyt. Alciat. de præsumpt. in 1. reg. præsumpt. 31. numero primo. In secundo autem casu, scilicet quando emphyteusis est concessa pro filijs, & hæredibus, non poterunt filij renunciare hæreditatem, et emphyteusin retinere. Et hæc est communis opin. vt dicit Ias. in d. §. libertus, post numerum 35. Vide in proposito ea, quæ dixi infra, hoc eod. lib. §. feudum. q. 76.

Sed pone, quod emphyteusis concessa fuerit vsque in tertiam, vel quartam generationem, & sic nulla expresse mentione facta filiorum, nec hæredum? Respond. quod ex natura verbi (generationem) videntur contrahentes potius considerasse successionem sanguinis, quam successionem hæreditate, & ideo in huiusmodi emphyteusi admittendi sunt nepotes, etiam si non sint hæredes. Et hæc est communis opinio, vt ait Corne. consilio 100. in littera D. libro quarto.

QVÆSTIO XXXVIII.

SVMARIA.

Ex Claro.

- 1 Emphyteusis an transeat ad institutum in re certa.

Ex Additionibus.

- 1 An & quatenus hæres particularis admittatur ad bona emphyteutica hæreditaria, remissa.

ADDITIONES.

QVÆST. XXXVIII.

Nunquid emphyteusis transeat ad institutum in re certa? An & quatenus hæres particularis admittatur ad bona Emphyteutica hæreditaria, post plures alios, quos citat, diligenter declarat Stephanus Gratia-

Vero nunquid emphyteusis transeat ad institutum in re certa? Respondeo, si quidem est institutum alius hæres vniuersalis, procul dubio emphyteusis non transeat ad eum, qui est in re certa institutus. Et hoc inter omnes Iulij Clari Sent. Pract. Ciuil.

conuenit, vt ait Didac. libr. 2. resol. cap. 18. post numerum quintū, hoc enim casu institutus in re certa habetur loco legatari, vt dixi supra, lib. 3. §. institutionum. Aut vero non est datus alius cohæres vniuersalis, & tunc, cum totum accrescat ipsi instituto in re certa, vti que transeat in ipsum etiam emphyteusis, simul cum reliquo hæreditatis; & in hoc non est difficultas, loquendo de emphyteusi hæreditaria, quam scilicet filius habere non potest,

nus Disceptionum forisium, capitulo 372. numero duodecimo, & aliquid sequentibus. Harprec.

